

Αγιογράφος κ. Γεώργιος Κόρδης: «Η οικογένεια του Χριστού ζει και δημιουργεί παρέα. Ζει και εκφράζει το Χριστό ακόμα και στους τοίχους της»

/ [Ορθόδοξη πίστη](#)

Μια ενδιαφέρουσα συζήτηση με θέμα «**Η τέχνη στην Εκκλησία**», είχαν τη δυνατότητα να παρακολουθήσουν όσοι βρέθηκαν στο Ενοριακό Αρχονταρίκι που πραγματοποιήθηκε στα πλαίσια του τρίμηνου προγράμματος «**ΕΝΟΠΙΑ εν δράσει**». Συνομιλητές σε αυτή τη συνάντηση ήταν ο Θεολόγος **Πρωτοπρεσβύτερος Σπυρίδων Τσιμούρης** και ο Αγιογράφος **κ. Γεώργιος Κόρδης**.

Στο ξεκίνημα της συζήτησης, ο **π. Σπυρίδων** έθεσε ένα ζωτικό θέμα για τη θεολογική σκέψη, το ζήτημα της συνοδικότητας. «*Η οικογένεια του Χριστού ζει και δημιουργεί παρέα. Ζει και εκφράζει το Χριστό ακόμα και στους τοίχους της*», σημείωσε χαρακτηριστικά κάνοντας λόγο για τις Βυζαντινές αγιογραφίες. Σχολιάζοντας αυτό το θέμα, ο **κ. Κόρδης** ανέφερε πως υπάρχει συνοδικότητα στην Ορθόδοξη τέχνη, γιατί ο σκοπός όλων όσων ασχολούνται με αυτήν είναι να υπάρχει η αίσθηση της ενότητας, κάτι που φαίνεται και στο εσωτερικό των ναών

με τον τρόπο που συντίθενται οι εικόνες. Πρόκειται για μια «μαρτυρία ενότητας»,
όπως είπε χαρακτηριστικά.

Εν συνεχεία, ο **π. Σπυρίδων** έκανε τη διαπίστωση πως «η τέχνη στην Ορθόδοξη εκκλησία εκφράζει μια κοινή εμπειρία, την εμπειρία της εκκλησίας». Συμπληρώνοντας αυτήν την άποψη, **οκ. Κόρδης** σημείωσε πως «η τέχνη αυτή σχηματίστηκε σιγά σιγά ακολουθώντας και εκφράζοντας την εμπειρία της εκκλησίας». Κάνοντας, μάλιστα, εκτενέστερη μνεία στο θέμα της δημιουργίας στην Ορθόδοξη εκκλησιαστική τέχνη, ο **κ. Κόρδης** ανέφερε πως «η δημιουργία είναι ένα έργο για το δήμο. Δεν είναι ένα πράγμα το οποίο γίνεται αυθαίρετα και έχει σημείο αναφοράς μόνο τον καλλιτέχνη. Λογοδοτεί στο δήμο. Δεν είναι το ζητούμενο μια ιδιωτική δημιουργία, αλλά το πώς θα μπορέσει ο καλλιτέχνης εκφράζοντας και τον εαυτό του να υπηρετήσει μια κοινότητα ανθρώπων».

Στη συνέχεια της συζήτησης έγινε λόγος για την παράδοση στην Ορθόδοξη Βυζαντινή Εκκλησιαστική τέχνη. Πάνω στο θέμα αυτό, ο **κ. Κόρδης** τόνισε πως «η παράδοση στην Ορθόδοξη Εκκλησιαστική τέχνη είναι μία ζωγραφική που προσπαθεί να φέρει σε κοινωνία όσα είναι εικονισμένα μέσα σε ένα ναό, με τους πιστούς και να δημιουργήσει μια αίσθηση κοινωνίας και κοινότητας».

«Το αν κανείς θα γίνει μέτοχος της Βυζαντινής παράδοσης είναι θέμα ανοιχτών αισθήσεων και ανοιχτής καρδιάς», ανέφερε ο **κ. Κόρδης** σε ένα άλλο σημείο της συζήτησης, απαντώντας στο ερώτημα για το αν κάποιος μαθαίνει να του αρέσει η Βυζαντινή τέχνη. «Το θέμα είναι κατά πόσο ο θεατής είναι ανοιχτός να ζήσει μια τέτοια σχέση. Η λειτουργία όλων των πραγμάτων στην εικόνα δεν έχει αισθητικό λόγο, να είναι κάτι αρεστό ή όχι. Ο στόχος της είναι εμπειρικός. Επιχειρεί να δημιουργήσει την αίσθηση κοινωνίας ανάμεσα στον θεατή και σε αυτό το οποίο εικονίζεται», συμπλήρωσε ο **κ. Κόρδης**, τονίζοντας την ανάγκη για ανοιχτή την πνευματική αίσθηση του ανθρώπου.

Προς το τέλος της συζήτησης, κάνοντας αναφορά για τον τρόπο με τον οποίο η Βυζαντινή τέχνη υπηρετεί την εκκλησιαστικότητα, ο **κ. Κόρδης** διαπίστωσε πως «το γεγονός της Ορθόδοξης εικόνας, ανεξάρτητα από το θέμα, είναι καρπός του εκκλησιαστικού φρονήματος και καρπός του Αγίου Πνεύματος», ενώ τόνισε ακόμη πως «αυτό που θα πρέπει να αναζητά ο καλλιτέχνης είναι να λειτουργήσει», κάνοντας τη συμμετοχή της τέχνης στην εκκλησία, μία «ποίηση» όπως είπε χαρακτηριστικά ο **π. Σπυρίδων**.

[Τη συζήτηση μπορείτε να την παρακολουθήσετε εδώ](#)

Πηγή: synodoiporia.blogspot.gr